

РЕШЕНИЕ

№ 17140

гр. София, 20.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 13.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3519** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във вр. чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата.

С Определение № 543/26.03.2025г на Административен съд – Ловеч, IV Състав, на основание чл.133, ал.1 АПК е прекратено производството по административно дело №156 по описа на АС Ловеч за 2025г и делото е изпратено по подсъдност на АССГ.

Образувано е по жалба от К. П. Л., ЕГН [ЕГН] от [населено място] чрез адв. Д. със служебен адрес [населено място], пл. „П.“ №2, ет.3 против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №24-0906-000202/21.10.2024г. по чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП, издадена от началник група към ОДМВР Л., сектор Пътна полиция Л., с която на К. Л. е наложена ПАМ прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и са отнети СРМПС №012507337 и 2 рег.табели [рег.номер на МПС] .

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразността на обжалваната заповед поради противоречие с материалния закон и неспазване на процесуалните правила. Сочи още, че е налице нарушение изразяващо се в постановяване на процесната заповед при неизяснена фактическа обстановка в нарушение на чл. 35 от АПК. Моли да се вземе предвид обстоятелството, че ОД на МВР [населено място] не е ценила правилно всички събрани по досъдебното производство доказателства и установени факти и обстоятелства, в резултат на което е достигнала до погрешно заключение относно наличието на всички нормативни условия и предпоставки за временно отнемане на СРМПС и два броя регистрационни табели. Моли съда да отмени изцяло оспорената заповед като незаконосъобразна и необоснована. Посочва се, че жалбоподателят е оспорил дадената при полеви условия проба и впоследствие е дал кръвна проба

пред съответните медицински органи, за което свидетелства резултата от назначената по ДП №101/2024г по описа на РУ У. и пр.пр.№2049/2024г по описа на ОП Л. химическа експертиза.Затова неправилно административният орган е издал обжалваната заповед и се иска нейната отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява, не се представлява. На 12.05.2025г от пълномощник на жалбоподателя е депозирана молба, в която поддържа жалбата, няма доказателствени искания, няма да представя доказателства и ангажира становище по същество. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът –началник група към ОД МВР Л., сектор „Пътна полиция“ Д. П. Д., редовно призован не се явява, не се представлява. В писмо с вх. № 1009/25.03.2025г по описа на АС Ловеч, с което е представена административна преписка до съда е инкорпорирано възражение за прекомерност на претендираните разноски от страна на жалбоподателя и се моли присъждане на разноски в минималния определен размер за този вид дела, съгласно Наредба №1 от 09.07.2004г за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

В хода на съдебното производство са приети адм. д.№156/2025 на АС Ловеч, приета е административната преписка, в т.ч. представени по електронен път на 12.05.2025г от ОД МВР Л., сектор Пътна полиция писмени доказателства.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, съобразно закона и вътрешното си убеждение, намира за установено от фактическа страна следното:

От данните по административната преписка се установява, че на 20.10.2024г в 19:05 часа в [община], на път Първи клас №4 при км.40+250, с посока на движение от [населено място] към [населено място], жалбоподателят К. П. Л. е управлявал личния си лек автомобил „Волво ХЦ70“ с рег. [рег.номер на МПС] , след употреба на наркотични вещества или техните аналози, установено с техническо средство Дрегер Д. Тест 5000 с фабричен номер ARRN-0002, като проба с номер 078 в 19:49ч е отчела положителен резултат за бензодиазепини.

За горното на 20.10.2024 г. от Ц. М. С. на длъжност мл.автоконтрольор при ОДМВР Л., сектор Пътна полиция Л. е съставен акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 1405708. На лицето Л. е издаден талон за медицинско изследване № 142992, връчен в 22:00ч на 20.10.2024г, в който е определен срок от 120 минути за явяване в СО при МБАЛ Л.. С талона са дадени 7 броя стикери за сигурност и валидност на пробата с №А102326.

Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 1405708 е предявен и връчен на водача, което е надлежно удостоверено с подписа му и тези на още двама свидетели. Въз основа на съставения АУАН е издадена оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0906-000202 от 21.10.2024г. от началник група към ОМВР Л., сектор Пътна полиция Л. Д. П. Д., с която на основание на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП на жалбоподателя е наложена принудителната административна мярка прекратяване регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. Като правно основание за издаването на заповедта е посочена разпоредбата на ЧЛ. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, а за фактическо основание - управлението на моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

От материалите по делото се установява, че на 20.10.2024г.в 23:01ч. в резултат на издадения талон за изследване, протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества от 20.10.2024г, в който лицето отрича употреба на наркотични вещества или техните аналози или други средства, нарушаващи способността за управление на МПС и лист със стикери на пътна полиция серия А 102326 е взета биологична проба от жалбоподателя /кръв и урина-четири броя вакуумни епруветки кръв и един брой

фабричен контейнер с проба урина, взети на 20.10.2024г./ Експертизата е назначена от К. Г. младши разследващ полицай в РУ [населено място] с постановление за назначаване на експертиза от 21.10.2024г с УРИ 176р-21954/20.10.2024г и придружително писмо с УРИ 176р-21954 от 21.10.2024г по досъдебно производство №101/2024г по описа на РУ У..

С мотивирана резолюция №24-0906-М000092 Д. П. Д. на длъжност началник група ОДМВР Л., издадена на 22.10.2024г, на основание чл.54, ал.1, т.9 от ЗАНН и данни за престъпление по чл.343б, ал.3 НК, образувано ДП №101/2024г по описа на РУ У. е прекратено административнонаказателно производство по акт за установяване на административно нарушение серия ГА №1405708 от 20.10.2024г против К. П. Л. за нарушение на чл.5, ал.3, т.1, пр.2 от ЗДвП.

Назначената по ДП №101/2024г по описа на РУ У. съдебно-химико-токсикологична експертиза, обективизирана в Протокол за извършена експертиза №24/Т.-612 от 21.11.2024г е установила, че от извършените изследвания на предоставените на 20.10.2024 г. биологични проби кръв и урина от лицето К. П. Л., взети по надлежния ред от СО, М. „Проф. д-р Стоянов“ АД Л. не се установява наличие на упойващи лекарствени средства и наркотични вещества, включени в списъците-приложения към чл.3 от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични във връзка с чл.3 от ЗКНВП.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Процесната заповед е обжалвана чрез ОПП-СДВР до АС Ловеч чрез ОД на МВР Л. на 19.03.2025г., като заповедта е получена от жалбоподателя на 10.03.2025г, от което следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Жалбата, изхождаща от К. П. Л. е подадена от надлежна страна, доколкото оспорваният акт засяга неговите права. В първото съдебно заседание страните не са оспорили компетентността на съда.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган и в законоустановената писмена форма.

Доказателства от отношение компетентността на издателя на акта са приети като такива в настоящето производство и не са оспорени, а именно - Заповед № 295з-31/07.01.2022г на влд директор на ОД МВР Л., № 8121з-1632/02.12.2021г на министъра на вътрешните работи.

Съгласно чл. 22 от ЗАНН - За предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки.

По силата на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДП – За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

Посочената правна норма визира като субект, на който може да бъде приложена ПАМ в очертаната хипотеза собственикът на МПС. В процесния случай, административният орган е наложил ПАМ на собственика на МПС- К. П. Л..

ПАМ е наложена в хипотезата на предложение второ на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДП – на собственик, който управлява моторно превозно средство след като е употребил наркотични

вещества или техни аналози.

Административният орган не е изпълнил задължението си по чл.35 от АПК, да издаде индивидуалният административен акт, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая, както и задължението си за събиране на доказателства по чл. 36 от АПК, в резултат на което при издаване на акта е останал неизяснен основният факт, употребило ли е лицето алкохол или упойващи вещества, наркотици, при условие, че са дадени съответни проби от кръв и урина и съответно е извършено медицинско изследване въз основа на назначена експертиза от К. Г.-младши разследващ полицай при РУ [населено място] с постановление за назначаване на експертиза от 21.10.2024г по досъдебно производство №101/2024г по описа на РУ У., заведена преписка в Н.-МВР под случай №2024-04849/24.10.2024г. Въпреки, че първоначалните данни от изследването с техническо средство са дали положителен резултат за употреба на бензодиазепини, органът е следвало да събере всички допустими доказателства, а именно да събере доказателства от лабораторния анализ на предадените за изследване проби кръв и урина по воденото дп №101/2024г по описа на РУ У., взети надлежно от СО, М. „Проф д-р Стоянов“ АД Л., с положени подписи върху тях. Поради тази причина неизяснен в производството е останал факта, дали лицето, управлявало лекия автомобил в действителност е употребило наркотични вещества или техни аналози, за да е изпълнена хипотезата на правната норма на чл.171, т.2а, б.„б“ предл. 2 от ЗДвП.

Тъй като производството се е развило в нарушение на правилата на чл.35 и чл.36 от АПК този факт е останал неизяснен, поради което и изпълнителното деяние на нарушението “управлява ППС след употребата на наркотични вещества или техни аналози” не е доказано по правилата на чл.170 от АПК.

Нещо повече, жалбоподателят Л. е предоставил биологични проби кръв и урина във М. „Проф. д-р Стоянов“ АД Л., които са били доставени в съответствие с чл.20, ал.2 от Наредба №1/2017г на вещите лица, специалисти в областта на химията в ЦЕКИ към Н.-МВР, съставили протокол за извършена експертиза №24/Т.-612 от 21.11.2024г., след което се установява, че няма наличие на такива вещества. С оглед на това последиците от издадената заповед са несъизмерими и с преследваната цел, което означава, че същата е постановена в противоречие с чл. 6, ал. 5 от АПК. Също така ПАМ е издадена без органите на реда да са взели предвид резултатите от съдебно химико токсикологичната експертиза направена от Н. МВР, в резултат на пробите, надлежно взети от М. „Проф д-р Стоянов“ АД Л., която констатира, че няма наличие на алкохол и наркотични вещества в предоставените проби кръв и урина, т.е. без да са събрани всички относими доказателства.

В резултат на изложеното Заповед за прилагане на ПАМ № 24-0906-000202/21.10.2024 г. по чл.171, т.2а, б.„б“, от ЗДвП, издадена от началник група към ОДМВРР Л., сектор Пътна Полиция Л. е издадена в нарушение на материалния закон и в несъответствие с неговата цел, както и е издадена преди да се установят фактите и обстоятелствата за наличие на алкохол и наркотични вещества в кръвта на К. П. Л., поради което съда приема жалбата за основателна, а оспореният акт следва да се отмени като незаконосъобразен.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие. В същия е посочено, че процесуалното представителство се осъществява безплатно на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата. Член 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата предвижда, че в случаите по, ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата и

осъжда другата страна да го заплати. Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес възнаграждението е 1000 лв. Съдът приема, че в полза на адв. Н. Д. на основание чл.38, ал.2 от ЗА вр. чл.8, ал.3 вр. §2а от ДР на НАРЕДБА № 1 ОТ 9.07.2004 Г. ЗА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ ЗА АДВОКАТСКА РАБОТА (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 14 ОТ 2025 Г.) следва да бъде определено адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв.

Следва да се присъдят на жалбоподателя и направените разноски в размер на 10 /десет/ лева за държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на К. П. Л. с ЕГН [ЕГН], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0906-000202/21.10.2024г, издадена от Д. П. Д. – началник група към ОДМВР Л., сектор Пътна Полиция Л..

ОСЪЖДА ОД МВР Л. да заплати на К. П. Л. с ЕГН [ЕГН], сторените по делото разноски в размер 10 /десет/ лева.

ОСЪЖДА ОД МВР Л. да заплати на адв. Н. Н. Д. с ЕГН [ЕГН], с личен номер [ЕГН], АК Шумен, сумата от 1000 лв. /хиляда лева/, представляваща адвокатско възнаграждение, определено на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: